

XI. Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐξ ἑπτὰ μάλιστα γενέας. ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταί εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξῃ δὲ καὶ τιμῇ γεραρώτατοι. Οὔτε γάρ τι σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη σφίν προσιέπαται· οὔτε τι ἀποφέρειν ἀφ' ὅτου πονέουσιν ἐξ τὸ ιοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστήσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἴδια θύει, ἐξηγητής αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ως οὐκ ἀνἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας. Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὗτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δακτυλομούεις, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύεσθαι, ὅτι μὴ σοφῷ ἀνδρὶ· μαντεύουσι δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρεων τοῦ ἔτεος, καὶ εἴ τις ἐξ τὸ ιοινόν συμφορὴ καταλαμβάνει· τὰ δὲ ἴδια ἐνά-

XI. Distinguuntur autem Indi omnes in septem potissimum genera hominum: quorum alii sophistae sive sapientes appellantur, numero quidem reliquis inferiores; sed honore et gloria praestantissimi. Neque enim ad ulla opera quae corpore praestantur adigi possunt: neque quicquam conferunt ad publicum usum ex iis quae labore parant; neque (ut summatim dicam) ullius plane operis necessitas sophistis imposita est, quam ut diis pro communis salute sacrificia faciant. Et si quis privatim sacrificat, aliquis ex his sophistis interpres sacrificiorum ei adiungitur; tanquam aliter accepta diis sacrificia futura non sint. Sunt vero etiam hi soli inter Indos divinandi periti: neque cuiquam divinatio permittitur, nisi sapienti viro. Vaticinantur autem de temporibus anni, aut si quae publica calamitatis

NOTAE CRITICAE AD CAP. XI.

5. ὑπὲρ τῶν ὥρεων ex Opt. pro ᾠραῖον (quod esset de frugibus et anno proventu). Sed lectionem Optimi veram esse docent Diodorus et Strabo, et Arr. ipse c. 15, 12. Mox ex primis editis et quibusdam MSS. scripsi τὰ δὲ ἴδια pro τὰ ἴδια δε. Adversativam cum Optimo et aliis plane omittere, nimis durum videbatur.